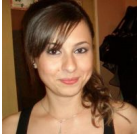

Poezie: Antonia Luiza Zavalic - "Însemnări cu trupul meu"

Scriș de Antonia Luiza Zavalic
Joi, 05 Decembrie 2013 09:02 -

Port o bucată de adânc în care se prăbușesc bărbați   în mine nu se nimerește nimic.
Toată dragostea și-a tras căciulă de lână,

adorm într-un pat cu trupuri trase larg peste pături, cu becuri stinse

în fiecare închipuire a întunericului.

E atât de frig că sângele se ghemuiește în camera lui.

Ferestrele vânează anotimpuri, oameni, suflete revenite

într-un suspin,

la primul sărut plămânii reci încep să-și facă cuib într-un păianjen

c-un fir de culoarea amorțelii.

Degetele mele tac enorm, enorm de mult. Te sorb la sfârșit

cu o-nghițitură mică

te duc pe canalul ameteții, visăm singuri în aceeași minte

de câte ori ne-am iubit cu perdelele trase,

și ne vedeau oamenii singuri.

Adun așezămintele calde,

mâinile calde,

cadavrele calde.

Totul mai cald decât propria-mi carne în care mă plimb cu dragostea pe furiș

să nu-i dea nimeni de urmă.

Poezie: Antonia Luiza Zavalic - "Însemnări cu trupul meu"

Scris de Antonia Luiza Zavalic
Joi, 05 Decembrie 2013 09:02 -

Și merg și merg

pe drumul topirii, pe drumul sângelui, pe drumul soarelui cu 1000 de ochi.

AUTOR: ANTONIA LUIZA ZAVALIC

5 decembrie 2013

www.sighet-online.ro